

F. t. l. vedr. naturbeskyttelse m.v.

Heller ikke i privatvejsloven findes bestemmelser, der varetager befolkningens rekreative interesser med hensyn til nedlæggelse af private veje og stier i landzone. I lov om offentlige veje findes der dog en bestemmelse (§ 97), der giver vejmyndigheden (amt eller kommune) mulighed for at bestemme, at en privat fællesvej skal have status som offentlig sti, bl.a. med den konsekvens, at en sådan vej kun kan nedlægges af vejmyndigheden.

Forslaget ændrer ikke det forhold, at vejnedlæggelser kan være udelukket i medfør af andre regler, aftaler eller på grund af private færdselsrettigheder, herunder færdselsrettigheder opnået ved hævd.

Baggrunden for forslaget er, at erfaringerne viser, at de eksisterende regler i praksis ikke i tilstrækkeligt omfang sikrer mod nedlæggelse af veje og stier i det åbne land af rekreativ betydning.

Udviklingen viser, at mange markveje er nedlagt og mange kulturhistoriske stiforløb er forsvundet. Der findes derfor behov for regler, der kan være med til at sikre, at veje og stier af væsentlig rekreativ interesse kun nedlægges, såfremt der findes eller etableres alternative rekreative adgangsmuligheder.

Forslaget går nærmere ud på, at en ejer, der er berettiget hertil, og som ønsker at nedlægge en vej eller sti i det åbne land, der kan have rekreativ interesse, skal give meddelelse herom til amtet.

I stk. 1 er nærmere omtalt de tilfælde, hvor ejeren skal meddele en påtænkt nedlæggelse af vejen eller stien. Nedlæggelse af gennemgående veje og stier, det vil sige veje og stier, der kan indgå i et ruteforløb, fordi den besøgende ikke er »tvunget« til at benytte samme strækning på ud- og hjemturen, skal således anmeldes. En vej eller sti, der fører til en strand (§ 22), skov (§ 23), et udyrket areal (§ 24) eller et klitfredet areal (§ 25), er også omfattet af anmeldelsesordningen, selvom den besøgende ikke er »tvunget« til følge (en del af) den samme rute både ud og hjem. Tilsvarende gælder for veje og stier, der fører til særlige udsigtspunkter, kulturminde og lign.

Såfremt amtsrådet ikke inden 4 uger fra modtagelsen af meddelelsen har truffet afgørelse om nærmere at ville vurdere nedlæggelsens rekreative betydning, kan ejeren nedlægge vejen eller stien. Retsvirkningerne af en sådan afgørelse om at ville vurdere nedlæggelsens rekreative betydning foreslås begrænset til 6 måneder. Amtsrådet kan dog i særlige tilfælde forlænge denne frist, hvilket f.eks. kan være relevant, såfremt der foregår undersøgelser om etablering af alternative adgangsmuligheder.

Det foreslås endvidere, at 6 måneders-fristen suspenderes, såfremt amtsrådets afgørelse om at ville

foretage en nærmere vurdering af vejens eller stiens rekreative betydning rettidigt påklages. Fristen begynder i det tilfælde først at løbe, når Naturklagenævnet har truffet afgørelse i klagesagen.

Amtsrådet kan efter stk. 3 forhindre nedlæggelsen af vejen eller stien, såfremt vejen eller stien har væsentlig rekreativ betydning, og såfremt der ikke findes eller etableres tilfredsstillende adgangsmuligheder. Ved vurderingen af, om en vej eller sti har væsentlig betydning, lægges der ikke alene vægt på, hvor mange der benytter vejen. Bedømmelsen heraf må bero på en konkret vurdering af den rekreative betydning, de alternative adgangsmuligheder og af de omstændigheder, der ligger til grund for ønsket om nedlæggelse.

Det bemærkes, at der med forslaget ikke pålægges en særlig pligt til vedligeholdelse af en vej eller sti – hverken for amtet eller ejeren – såfremt der træffes beslutning om, at vejen eller stien ikke må nedlægges. Dette afskærer selvsagt ikke fra aftaler om, hvorledes vejen eller stien eventuelt skal vedligeholdes.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til lovens § 66, stk. 2, hvorefter en tilladelse bortfalder, hvis den ikke er udnyttet inden 3 år efter, den er meddelt. Begrundelsen for denne tidsbegrænsning er den samme som for begrænsningen i § 66, stk. 2, nemlig for forholdene i løbet af den nævnte periode kan være forandret på en sådan måde, at det efter de 3 års forløb ikke længere i forhold til friluftsansererne er acceptabelt at opretholde den stiltiende accept af nedlæggelse af vejen.

Af stk. 5 fremgår det, at de nye regler om nedlæggelse af veje og stier ikke skal gælde for veje og stier, som etableres alene med henblik på at give befolkningen bedre rekreative adgangsmuligheder. Formålet hermed er, at de nye regler ikke skal modvirke de påskønnelsesværdige initiativer, der går ud på gennem aftaler og frivillighed at give befolkningen øget adgang til naturen ud over lovgivningens krav. Dansk Landbrug og Dansk Skovforening opfordrer således deres medlemmer til lokalt samarbejde om sådanne løsninger til skabelse af bedre rekreative færdselsmuligheder. Uden den i stk. 3 foreslåede regel er der fare for, at ejere ikke vil være indstillet på at etablere nye spor i landskabet på grund af risikoen for ikke at kunne nedlægge dem igen, såfremt ejeren på grund af dårlige erfaringer eller af andre grunde måtte fortryde sin velvilje.

Til nr. 19-28

Fredning

Bestemmelserne i naturbeskyttelseslovens kapitel 6 om fredning foreslås revideret således, at det præcise-